

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané,

léto pomalu končí, chladná rána a zkracující se dny nám oznamují, že se blíží podzim. Příroda nám vydává své dary, jako by se s námi chtěla ještě slavnostně rozloučit, ukazuje se nám v nádherných podzimních barvách. Dozrává ovoce, vinobraní je v plném proudu a děti pouští draky.

Je to ideální doba na rozjímání, odpočinek, poslech hudby, četbu knihy.

Podzim je šedý a zároveň barevný, smutný, ale i veselý. Každý ho vnímá jinak. Podzimní příroda je souhrn dokonalosti a dává nám možnost zamyslet se nad skutečnými hodnotami života a nezbývat se povrchními problémy. Při procházkách v přírodě máme jedinečnou možnost vnímat její krásu a současně se zamyslet nad tím, jak tuto krásu uchovat i pro další pokolení.

Dirgasová, starostka

Září vínečko vaří

Září je tím měsícem ve vinařově roku, kterým ve vinohradě všecko končí. Září je také měsícem, kdy všecko začíná. Ve vinném sklepě. Tímto časem se završuje kolotoč celoročních vinařských prací, rytmus je to rok co rok stejný, ale práce kolem vinařství, vinobraní a dělání vína nejsou jen otročským opakováním týchž činností, protože hrozny mají vždy jinou sladkost, jiné kyselinky a jinou barvu. Roky totiž bývají různé, deštivé nebo slunečné, a dost záleží na podzimu, jak hrozny dovaří. Tomu všemu musí vinař umět odpovědět, musí se přizpůsobit a vědět, jak dělat víno právě letos. A to je na tom to přitažlivé, neodolatelné a pěkné.

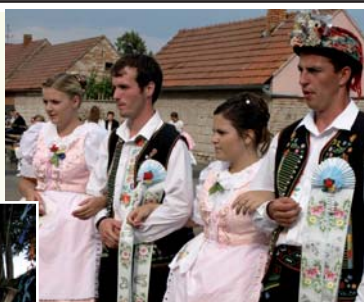
Sklepy se líčí zářivě bílým vápnem a staré dřevěné nádoby na víno a vědra se natírají lněným olejem. Vinobraní je posel toho dobrého, co nás s vínem v nadcházejícím období čeká, protože burčák je krví vinařů. Burčák se nenápadně mění v řezák, který se nesmí nechat bez dozoru. Řezák bývá kyselý, ale už se v něm dají poznat vlastnosti dospělého vína. Vyspěje kolem svátku svatého Martina, kdy už koštujeme mladé, bujné a silné víno. Tehdy se nám vybaví počasí celého roku a vzpomene si, zda panovaly holomrazy, jarní mrazíky, jestli dostatečně přšelo, jak svítilo slunko a jaké teplo bylo při vinobraní. Přes zimu víno vyzraje, stane se dospělým. Víno je živý organismus a obsahuje všechno co naše tělo potřebuje k životu, víno není voda, víno žije s námi, umí být rádcem, ale i zrádcem, vše záleží jak se k němu chováme a jak s ním umíme zacházet. Proto se víno nepije, ale koštuje, nebo vychutnává, proto víno není výrobkem, ale uměleckým dílem. Je to plod naší práce a výsledek celoroční dřiny. Proto dobrý vinař, který se touto prací baví a který zná roční cyklus vinice, nemůže nikdy vínu podlehnout a dokáže si ho proto vážit.

Výňatek z článku Josefa Holmana o vínečku.

Hody z pohledu stárků

Měla jsem možnost navštívit jednu po-hodovou schůzku stárků a oni ochotně zodpověděli mé otázky. Něco z jejich odpovědí nám může dokreslit celkový obraz hodů, může dát nahlédnout do jejich přípravy a zákulisí, nejen tak, jak jsme je mohli zažít my sami... ©

(Stárci odpovídali společně. Kvůli hodové atmosféře ponechávám nářečí.)

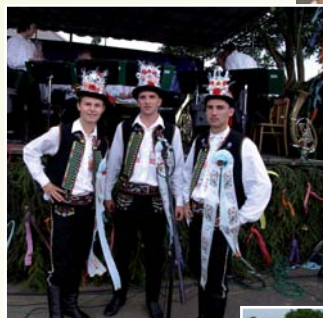

JAKÉ BYLY HODY?

„Parádní!“ „Výborný!“ „Úžasný!“

„Nehádali jsme se, všechno vyšlo nad očekávání, hlavně vyšlo počasí a to je důležitý. Byly to vydařené hody.“

Čtěte na str. 7

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme tímto panu A. Kollovi, že již léta vozí děti zdarma se svými poníky, a tak zpětuje dětem různé akce.

Děkujeme všem občanům, kteří udržují pořádek kolem svých domů.

OBEC INFORMUJE**Informace pro občany
o sběru komunálního a jiného
odpadu**

1/ Jistě jste si všimli, že jsme provedli úklid v okolí černé skládky a jsou zde přistaveny kontejnery na komunální odpad, železo a drobnou stavební suť. Do kontejnerů se nesmí dávat PET láhve, pneumatiky, oleje, barvy, akumulátory, elektrozařízení, dřevo, biologicky rozložitelný odpad (zeleně). S firmou Elektrowin, Ekolamp a Asekol jsme uzavřeli smlouvu na zpětný odběr elektrozařízení. Protože ještě nemáme v obci sběrný dvůr, můžete zdarma toto nefunkční elektrozařízení odevzdávat na obecním úřadě, hlavně je nevyhazujte do komunálního odpadu a nebo do volné přírody. Tyto výrobky mohou obsahovat nebezpečné látky, které ohrožují životní prostředí a lidské zdraví. Můžete zde odevzdávat pračky, myčky, sušičky, elektrické sporáky, chladničky, mrazničky, mikrovlnné trouby, digestoře, vysavače, žehličky, fritovací hrnce, kávovary, fény, kulmy, holící strojky, kuchyňské roboty, rychlovarné konvice, vrtačky, pily, brusky, elektrické sekačky, křovinořezy, elektrické nůžky na živý plot, televize, počítače. Upozorňujeme, že elektrozařízení musí být kompletní!

2/ Ve vestibulu obecního úřadu je instalován E-BOX na baterie a akumulátory a sběrná nádoba, určená ke sběru úsporných kompaktních zářivek, výbojek, lineárních (trubicových) zářivek a světelných zdrojů s LED diodami.

3/ Oleje a barvy můžete také odevzdávat na obecním úřadě.

Dirgasová, starostka

**Usnesení
zastupitelstva obce
Šakvice**

- schválen prodej pozemku p. č. st. 829, zast. plocha v k.u. Šakvice o celkové výměře 1m² za cenu 100 Kč/m² panu Z. K., Šakvice
- schváleno bezplatné užívání pozemku p. č. 598/1 o výměře 10m² panu M. K., Šakvice
- schválení přijetí dotace ve výši 34 000,- Kč na úrok z úvěru z rozpočtu JM
- schváleno rozšíření viniční tratě Roslinky na celý intravilán obce Šakvice
- schválen vstup obce do DS obcí Čistý jihovýchod
- schválena žádost ZŠ a MŠ Šakvice o povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků ve školním roce 2011/2012
- schválen Program rozvoje obce na rok 2010 - 2014
- schválena žádost o vybudování el. přípojky na p. č. 1924 k. u. Šakvice ke garážím.
- schválena žádost o umístění 3 ks informačních tabulí pro p. Z. K. a Z. H. Šakvice
- schválena smlouva o poskytnutí podpory ze SFŽP ČR ve výši 45 283 Kč.

Dirgasová, starostka

ŠKOLNÍ OKÉNKO**Naše ZŠ a MŠ**

Zahájení školního roku 2011/2012 proběhlo ve čtvrtek 1. září 2011 v tělocvičně školy, kde byli žáci přivítáni pí. ředitelkou Mgr. Alenou Rohrerovou a pí. starostkou Drahomírou Dirgasovou. V tomto školním roce navštěvuje naši školu 35 žáků 1. – 5. ročníku. Výuka bude probíhat ve 3 třídách, protože počet žáků neumožňuje výuku v pěti třídách. Jsme tak nuceni spojovat ročníky a tedy i spojovat některé vyučovací hodiny. Nicméně ve třídách je nízký počet žáků, tak lze během výuky zvládnout individuální přístup ke každému žákovi, který potřebuje zrovna s učením pomoci. A jak jsme letos ročníky spojily?

I. třída – 1. + 5. ročník

třídní učitel MgA. Miroslav Brůček - počet žáků - 10 + 3

II. třída – 2. ročník

třídní učitelka – Mgr. Alena Rohrerová - počet žáků – 11

III. třída – 3. + 4. ročník

třídní učitelka Mgr. Radmila Jurkovičová - počet žáků – 6 + 5

O žáky je postaráno před i po vyučování. Mohou navštěvovat školní družinu a zájmové kroužky. Školní družina má 2

oddělení a vede ji pí. Monika Růžičková. Na zkrácený úvazek zde potom pracují ostatní pedagogičtí pracovníci v zájmových útvarech, které jsou vedeny v 2. oddělení školní družiny. Kroužky jsou zahájeny k 1. září, žáci si vybírají z následující nabídky:

keramika	- Mgr. Alena Rohrerová
redakční sbor	- Mgr. Alena Rohrerová
flétna 1. + 2. roč.	- MgA. Miroslav Brůček
dyslektický ruční práce	- Mgr. Radmila Jurkovičová
angličtina 1. + 2. roč.	- Milena Barvíková
malování	- Magdalena Francová
country	- Lenka Winterová

Nabídka je bohatá, záleží jen na žácích a rodičích, do kterého zájmového útvaru se rozhodnou přihlásit.

Na škole probíhá výuka nepovinného předmětu – **náboženství**. Od letošního školního roku bude náboženství vyučovat Mgr. Eliška Brůčková.

Již druhým rokem máme v budově i MŠ, je to velkou výhodou pro společné soužití dětí. Všichni se navzájem znají, máme

společné akce, potkáváme se na školní zahradě, můžeme využívat společné herní prvky. Novinkou pro děti i žáky je nově pořízená trampolína, kterou techničtí zaměstnanci obce smontovali na školní zahradě. Každý den je u ní zástup, dokonce musí paní učitelky odměřovat čas, aby mohli všichni spravedlivě své skákačí umění využít. Tak se nedivte tomu, když na školní zahradě uvidíte učitele s minutovkou v ruce. Spravedlivě odměňují čas. K 1. 9. 2011 navštěvuje MŠ 33 dětí. 5 dětí nastoupí k 1. 1. 2012.

V tomto školním roce máme ve školce opět 2 oddělení. Mladší děti jsou v Beruškách a starší v Motýlcích. Vedoucí učitelkou je Lenka Winterová, která je spolu s Magdalenou Francovou učitelkou třídy Motýlků. Berušky má na starost pí. učitelka Milena Barvíková. V této třídě je integrováno 1 dítě s postižením, má tak k dispozici pedagogického asistenta, a to na 4 hodiny denně. Jako asistentka byla vybrána Monika Růžičková. Provoz MŠ je od 6.30 do 16.00 hodin. Při MŠ pracuje kroužek grafomotoriky pro předškoláky, vedoucí je Magdalena Francová. Paní Milena Barvíková vede kroužek anglického jazyka pro předškoláky a Lenka Winterová se postará o vydání školního časopisu MŠ.

O provoz školy se nám musí starat i správní zaměstnanci. Na sekretariátě pracuje BA. Jana Svobodová, která má na starosti i ŠJ, tedy i vybírání poplatku za přesnídávky a obědy. Stravné a školné MŠ vybírá každý měsíc 14. a 15. dne. Pokud tyto dny připadnou na víkend, vybírají se poplatky v pátek před tímto víkendem.

Úklid v ZŠ zajišťuje pí. Jiřina Eliášová a v MŠ pí. Oldřiška Kubová. Od 13. 9. 2011 odchází do předčasného důchodu pí. Sylva Procházková, které za dosavadní plnění pracovních povinností děkuji a zároveň přeji, aby si užila co nejvíce spokojených chvil v kruhu svých nejbližších. Jelikož nemáme školníka, opravy, údržbu a sečení trávy ve škole zajišťují zaměstnanci obce.

Při škole pracuje **školská rada**. Předsedou školské rady je paní Iveta Trávníková a členy jsou:

za obec: starostka obce Drahomíra Dirgasová
a Ing. Zdeněk Osička,

za rodiče Iveta Trávníková a Markéta Bílková,
za školu BA. Jana Svobodová a Oldřiška Kubová.

Školská rada je poradní orgán. Vyjadřuje se k návrhům školního vzdělávacího programu, schvaluje výroční zprávu o činnosti školy, schvaluje školní řád, pravidla hodnocení žáků. Podílí se na zpracování koncepce školy apod..

V případě dlouhodobé nepřítomnosti ředitelky školy bude jmenován zástupce z řad učitelů, aby ji po tuto dobu zastupoval.

A o plné žaludky se nám postará vedoucí kuchařka Renata Landkamerová a pomocná kuchařka pí. Lenka Svobodová, která k nám nastoupila k 1. 9. 2011. Přeji jí spokojené chvílky na pracovišti.

Kuchyň je vybavena novými moderními spotřebiči. Vaří se zde nejenom dětem MŠ, žákům ZŠ, zaměstnancům, ale i cizím strávníkům. To znamená, že i občané Šakvic mají možnost odebírat obědy do jídelnosáčů. Těchto služeb využívají hlavně naši důchodci. Pro všechny se vaří jeden druh jídla. Předem mají strávníci přichystaný jídelní lístek. Naše paní kuchařky kromě oběda připravují přesnídávky a svačinky opět nejen pro děti z mateřské školy, ale i pro školáky a zaměstnance.

O naše zásobování se stará BA. Jana Svobodová, která se snaží využít hromadného nákupu v supermarketech, a to za přijatelnou cenu. Zároveň děkuji p. Františku Kolářovi za ochotu a čas, neboť pro tyto velké nákupy jezdí svým osobním automobilem.

pokračování str.4 ⇒

Vybavenost školy

Výuka probíhá v 1. podlaží budovy, kde je pět učeben, školní družina, sekretariát a ředitelna. Na podlaží jsou nové chlapecké a dívčí záchody. Ve všech třídách je pěkný nábytek, výškově stavitelné lavice pro jednotlivce i dvojice, koberec pro využití volné chvíle žáků. Všechny třídy jsou vybaveny elektrotechnikou - televizí, videem, DVD. V 5. ročníku probíhá povinně výuka Informatiky. K této výuce mají žáci vybavenou učebnu, kde je i interaktivní tabule, kterou využíváme také pro výuku v ostatních předmětech. Druhou takovou tabuli máme v I. třídě. Z dotačního programu EU Peníze školám pořídíme ještě vizualizér, dataprojektor a bude obnovena počítačová učebna. V budově je samozřejmostí tělocvična, do níž se také pořídilo nové cvičební nářadí. Cvičit mohou žáci za pěkného počasí i na hřišti, případně mohou využít školní zahradu. Tělocvična je využívána i veřejností. Chodí sem cvičit ženy a mládež. Mimo toho se v tělocvičně pořádají pro naše děti a školáky kulturní akce – divadla, koncerty apod..

Akce školy

Dýňování, Drakiáda, Tvořivé odpoledne s rodiči, Zpívání u vánočního stromu, Vánoční dílny, výchovné koncerty, divadlo pí. Horákové, návštěva knihovny.

Přesné termíny akcí budou na internetu a vývěsní tabuli na budově školy.

*Za kolektiv ZŠ a MŠ Šakvice
Mgr. Alena Rohrerová, ředitelka školy*

Školní akademie

Dne **28. června 2011** v 16.00 hod. proběhla v místní Sokolovně Školní akademie žáků ZŠ a MŠ Šakvice. Sál se rychle plnil, dokonce někteří diváci stáli i na galérce. Akademii zahájila a jednotlivá vystoupení uváděla ředitelka školy Mgr. Alena Rohrerová. Dost rodičů si vystoupení svých dětí fotilo a natáčelo. Přišli i rodinní příslušníci a známí. Každé vystoupení sklidilo potlesk, ale nejvíce vždy to, které bylo hlasité a dynamické. Nejvíce se líbil tanec ŠD „Zumba“.

Na začátku vystoupily děti MŠ „Berišky“, pak „Motýlci“ a druhá část patřila žákům ZŠ 1—5. ročníku. „Berišky“ se představily s písní „Berišky“ (složila Mgr. E. Brůčková), „Tři citronky“ a pohádkou „Perníková chaloupka“. „Motýlci“ pak s písničkou pohádkou „Šmoulové“ a písní „Kdybych byla vlaštovkou“ (s doprovodem kytary).

Žáci 1.- 5. ročníku zazpívali „Vodu živou“, „Když jsem býval malý“, „Pátá“ a předvedli taneček „Poupata“. Všechny písně doprovázel hrou na klávesy pan učitel Mgr. M. Brůček. Také pohádky „O červené Karkulce“, „O Palečkovi“ a „Polednice“ se líbily. Na flétničky hezky, i když s chybičkami, zahrálo 8 žáků.

Školní družina vždy vystupuje na závěr akademie, ani tentokrát tomu nebylo jinak. S paní vychovatelkou M. Hlavičkovou si družina připravila 2 kulturní vložky. Moderní tanec „Zumba“ a sportovní tanec s nápaditým oblečením.

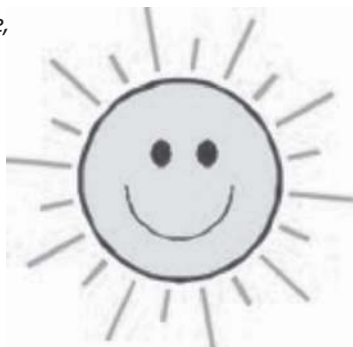
Myslím si, že tato akademie měla úroveň, trvala asi 1,45 hod. a účastníci odešli spokojeni. Někteří odešli rovnou k „Elišce“ na zmrzlinu, neboť bylo dost teplé počasí. Jenom škoda, že zaměstnanci školy nevybírali alespoň dobrovolné vstupné. Kdo někdy pracoval s dětmi tak ví, že nacvičit ucelený program celé školy dá hodně práce. Stačí, když žák je třeba dlouhodobě nemocný (zvláště děti v MŠ), dostane v programu přidělenou hlavní roli a pak se celý program „hroutí“. Také příprava rekvizit, kostýmů, stěhování např. kulis do sálu dá kus práce. I výzdoba sálu – nainstalování (upevnění) výtvarných prací dětí. Poděkování patří i žákyni V. Saletové, která byla autorkou plakátků, které byly pro veřejnost v obci včas rozmístěny. Na závěr školní akademie všem paní ředitelka poděkovala za účast a popřála hezké prázdniny a dovolené.

-Buch-

POHÁDKA**Jak sluníčko zmalovalo sýkorkám peříčka**

Jednoho dne se sestry sýkorky koňadry probudily v hádavé náladě. Celé dopoledne se hašteřily a praly, honily se v povětří a pokřikovaly na sebe posměšné ptačí melodie, až spolu usedly na větev suchého dubu, aby si na chvílku odpočinuly.

Jak tak seděly a dívaly se kolem, co za neplechu by ještě mohly provést, říká najednou jedna z nich: „Podívej se, jak je to sluníčko vysoko! A nádherně modrá obloha jak se nad ním vysoko klene!“ Druhá na to (a lumpárna jí číselo z očí): „Pojd', dáme

si závody. Schválně, která z nás dokáže vylétnout tak vysoko, aby se dotkla oblohy!“ A jak byly obě v ráži, rozletěly se co nejrychleji rovnou vzduchu k obloze. Letí, bok po boku, snaží se předstihnout jedna druhou a nezapomenou se při tom stále hašteřit.

Ten závod zahlédlo sluníčko. „To jsou ale nerozumné sýkorky. Copak se pro sýkorku sluší létat takhle vysoko? Kdepak.“ Sluníčko mělo o sýkorky strach. Proto obě sestřičky pohládilo zlatým paprskem po bříškách až jim zlatý prášek ulpěl na náprsenkách a poví-

dá jim: „Holky, koňadry, to je ale nerozum! Přestaňte se hašteřit a už ať letíte dolů. Tady nahoře je to pro vás nebezpečné!“

Ale kdepak roz dováděné sýkorky. Letí dál a na varování od sluníčka nedbají. Sluníčko se rozzlobilo. Takhle neposlušné sýkorky už jsem dlouho nevidělo. Copak neví, že si mohou ublížit? Nazlobené sluníčko se rozpálilo do běla. Přesto ale chtělo naposledy sýkorky varovat. Zatukalo jedné z nich nažhaveným paprskem na hlavičku a chtělo spustit svou starou písničku o nebezpečích, která číhají vysoko na obloze. Rozpálený paprsek ale v tu ránu opálil zlobivé sýkorce hlavičku do černa. Sýkorka se konečně zalekla, obrátila se a rychle letěla k zemi. Stejně už byla vyčerpaná.

Její sestřička se taky lekla, ale místo dolů k zemi, zatřepetala křídly, a rozletěla se ještě rychleji k nebi, aby na ni sluníčko žhavým paprskem nedosáhlo. Letí a raduje se z výšky, když tu najednou „žuch“ sýkorka do něčeho narazila hlavičkou, zády i křídly, jako do peřiny. Byla to obloha. „Tak přece jsem to dokázala,“ povídá si sýkorka, jejíž tělíčko – tam kde se dotklo modré oblohy – se obarvilo do blankytné modři. Už dosáhla cíle a proto se rozhodla slétnout k zemi.

Na zemi zatím čeká její sestřička – žlutá náprsenka a břicho jí září, černá hlavička skloněná na hrud' – a pláče. „Klepak je asi má milá sestřička. Jeslipek se jí nic nestalo v těch výšinách? Tak

dlouho se nevrací! Snad se jí dočkám.“ Pláče a pláče až se jí černá barva z tváříček smývá a černé slzičky jí kanou pod zobáček a rovnou doprostřed žluté náprsenky, kde se jí už rýsuje dlouhá černá čárka. Pláče a pláče a není k zastavení.

Najednou uslyší ve větvích nad sebou radostné zpívání: „Jsem modrá jak obloha sama. Jsem modřinka – blankytná dáma!“ Uplakaná sýkorka koňadra zvedne oči a na větví vidí modrou sýkorku. Hlas má jako její sestra, ale vůbec se jí nepodobá. Má žluté břicho, modrou čepičku, záda a letky na křídlech. „Sestřičko, jsi to ty? Vypadáš úplně jinak. Od oblohy sis ušpinila peří do modra. Vůbec se sobě nepodobáš.“

„Vždyť ty jsi se taky úplně změnila, sestřičko koňadro. Máš od sluníčka do černa opálenou hlavičku, bílá líčka a žlutou náprsenku sis umazala tak, že až k břišku máš černou čárku. Nedá se nic dělat. Už nám nikdo neuvěří že jsme obě koňadry. Já – modrá – budu si ode dneška říkat modřinka. To proto, že jsem se dokázala dotknout oblohy. A ty si zůstaň koňadrou.“

A proč vlastně ne. Sestřičky sýkorky měly nakonec velkou radost ze shledání. Při tom nebezpečném závodě si konečně uvědomily, že se vlastně mají rády. Toho dne se zapřísáhly, že už raději nikdy nebudou létat příliš vysoko. Dodnes raději jenom přelétají z keře na keř, když pátrají po potravě. Rozhodně už ale nestoupají ke sluníčku. Kdo ví, jak by je zmalovalo tentokrát.

Soňa Francová

DEN DĚTÍ

Dne 29. 5. 2011 ve 14 hodin pořádala ZŠ a MŠ Šakvice ve spolupráci s Obcí Šakvice DEN DĚTÍ na velkém hřišti. Odpoledni přálo hezké počasí, takže se sešlo docela dost malých i větších dětí (asi 100 dětí v doprovodu dospěláků). Program byl docela pestrý. Zaměstnanci školy připravili 6 druhů soutěží (6 stanovišť).

1. Kýblíčkové chůdy pro malé děti, klasické chůdy pro větší děti
2. Prolézačka tunelem z mn. hmoty
3. Srážení plechovek míčkem
4. Skákání v pytlích
5. Hod míčkem do tří otvorů (tlam) trojhlavého draka (dle věku dětí)
6. Přenášení vody na lžičce (slalom)

Na stanovištích zaměstnanci školy hodnotili a rozdávali za snahu dětí drobné dárečky. Pracovali všichni učitelé, omluven byl p.uč. Brůček. Děti se mohly dle zájmu projet na kobylce „PENIVA“ pí. Škorpíkové, která měla na hlavě pěkný černý klobok. Nebo na kobylce (poníkoví) „BARUŠKA“ p. Kolly, která se pro děti „naparádila“ – měla bílý čepeček.

Paní ředitelka také pozvala 19. prapor STRÁŽE OBRANY STÁTU (SOS) – československá obec legionářská – 5 členů z Hodonína. Členové postavili na ukázkou 3 stany, ukazovali a předváděli druhy ZBRANÍ, výstřely, nástupní ukázkou na STRÁŽ, druhy HODNOSTÍ: pohraniční (finančníci), vojenské a policejní. Dle chuti se VŠECHNY děti mohly občerstvit zdarma limonádou a opečeným špekáčkem, o což se starali zaměstnanci školy.

Odpoledne se vydařilo, jediné, co trochu chybělo, bylo větší POVZBUZOVÁNÍ při soutěžích dětí a nějaké „akustické osvěžení“ (hudba, dětské písničky), ale toto musíme OMLUVIT, neboť v té době NEBYLA ještě v kabinách Sokola zavedena elektřina.

-Buch-

Představujeme vám nového římsko-katolického kněze Mgr. Jiřího Grmolce

rodáka z Hovorán kde bydlel 33 let.

Narodil se 2. 8.1957 v Kyjově. Je absolventem SPŠ stavební v Brně. Po jejím ukončení pracoval 10 let jako stavební mistr OSP Kyjov. Po revoluci v roce 1990 šel studovat teologii prvním rokem do Litoměřic a dalších 6 let do Olomouce. V roce 1997 byl vysvěcen na kněze. Po té nastoupil do farnosti v Horních Dubňanech a Dukovanech kde působil 6 let. Následně do roku 2011 po dohodě s biskupstvím vykonával úřad na farnosti Valtice, Sedlec a Bulhary. Nyní na přání Generálního vikáře působí na farnosti Šakvice, Popice a Strachotín. Zatím dojíždí ze Starovic z důvodu opravy místní fary.

S panem farářem jsme si povídali v Obecní knihovně, neboť je velkým čtenářem a obdivovatelem všech krásných knih. Mezi jeho další koníčky patří cestování, turistika, šachy, dobré jídlo aj.. Velmi rád chodí mezi občany a povídá si s nimi. Je neustále usměvavý

a svým optimismem a pozitivní energií dokáže nakazit všechny kolem sebe.

Na závěr bych vás chtěla poprosit, přijďte a zapojte se do opravy naší faře každou středu od 9 – 12 hodin. Velmi rádi přivítáme každého ochotného dobrovolníka. S pomocí farníků a nás všech se nám to brzy podaří.

-mar-

čtení pomáhá

ČTENÍ POMÁHÁ – RODIČE A DĚTI POMOZTE I VY!

Přečti knihu a získej 50 korun pro někoho, kdo potřebuje Tvou pomoc!

Daniel potřebuje pro svůj život asistenčního psa Gáju. Dan potřebuje pro možnost pohybu speciální tříkolku. Mnoho dětí potřebuje asistenční službu, aby mohly chodit do školy. Staří lidé potřebují speciální polohovací lůžka. Je tolik potřebných lidí!

Cílem projektu je vést děti ke čtení a současně i k pomoci druhým. Základním principem projektu je, že registrovaný čtenář, žák nebo student, získá za přečtení každé z doporučených knih kredit 50 korun, který může věnovat na některou z určených charitativních akcí. Jen po měsíci fungování projektu se do něho zapojilo více než 15 000 dětí, které „vyčetly“ pomoc charitám ve výši přes milion korun.

Chcete také pomoci?

Podívejte se na webovou adresu www.ctenipomaha.cz
Zaregistrujte se podle pokynů. Podívejte se na doporučené knihy. Většinu z nich dobře znáte a máte je rádi.
Postupujte podle pokynů na webové stránce. Rodiče vám jistě pomohou.

O projektu

Fakta o projektu Čtení pomáhá

- Projekt Čtení pomáhá rozdělí každý rok 10 milionů korun na dobročinné účely. O tom, kdo pomoc obdrží rozhodnou dětská čtenářská rada.
- Každé dítě, které se zapojí do projektu, získá po přečtení některé ze seznamu vybraných knih kredit 50 korun, který bude moci věnovat na jeden z nominovaných dobročinných projektů.

Knihy

- Knihy jsou rozděleny do kategorií podle věku čtenářů (3. – 5. třída, 6. – 9. třída, stř. škola).
- Účastnit se mohou i žáci 1. a 2. tříd, kteří zvládnou samostatně přečíst vybrané knihy. Zařazení budou do nejmladší kategorie.
- V každé kategorii bude k dispozici minimálně 20 knih k přečtení. Cílový stav je minimálně 100 knih v každé kategorii.
- V nejmladší a střední kategorii vybrala první knihy veřejnost v anketě O nejlepší knihu pro děti a mládež. Do ankety nominuje knihy odborná porota v čele se Zdeňkem Svěrákem. Pro nejstarší kategorii vybrala knihy odborná porota přímo.

Hlasování o nejlepší knihu pro děti a mládež

- * Vítězem v kategorii 3. – 5. třída je kniha **Děti z Bullerbynu** od Astrid Lindgrenové
- * Vítězem v kategorii 6. - 9. třída je kniha **Malý princ** od Antoine de Saint-Exupéry
- * Nejvíce hlasů mimo nominované knihy v kategorii 3. – 5. třída obdržela kniha **Pippi Dlouhá punčocha** od Astrid Lindgrenové
- * Nejvíce hlasů mimo nominované knihy v kategorii 6. – 9. třída obdržela série knih **Hraničářův učeň** od Johna Flanagana.

Předpokládáme, že ročně podpoříme více než 100 charitativních projektů celkovou sumou 10 milionů korun. V každém okamžiku bude v projektu k dispozici pro hlasování minimálně 10 charit. Tím bude zajištěno, že se peníze dostanou k potřebným dříve. Po úspěšném naplnění charity bude nabídka doplněna o další.

Partneři projektu

Česká televize, MF DNES, Lidové noviny, iDnes.cz, Lidovky, Frekvence 1, Evropa 2.

-mar-

SERIÁL

**KŘÍŽ KAMENNÝ -
HLAVNÍ – U KOSTELA****nápis vpředu:**

SVATÝ KŘÍŽI, TEBE CTÍME
TVRDÉ LŮŽKO JEŽÍŠE
JEŽ V DEN SOUDNÝ UVIDÍME
NA OBLOZE TŘPYTIT SE

nápis dole:

KU VĚTŠÍ CTI A SLÁVĚ BOŽÍ
ZBUDOVALA ZBOŽNÁ OBEC
ŠAKVICKÁ L.P.1887

Na jeho místě prý stával jiný (asi dřevěný) kříž, který byl postaven za pudmistra Josefa Svobody v r.1866

**KŘÍŽ HLAVNÍ NA
HŘBITOVĚ**

Byl postaven v r.1891. Světíl jej farář Macek 8.11.1891 a stál 210 zl.

nápis:

JÁ JSEM ŽIVOT VĚČNÝ
A VZKŘÍŠENÍ
KDO VĚŘÍ VE MNĚ,
BYŤ TAKÉ UMŘEL, ŽIV BUDE
JAN – II. 25.

ŠAKVICKÉ KŘÍŽE část I.

KŘÍŽ tzv. JUBILEJNÍ

u zadního vchodu do kostela Světíli jej 1.1.1901 na výročí papeže Lva XIII. Kdo se u něj pomodlí, dosáhne plnomocných odpustků.

Kříž zbudovali v r.1900 Barbora a Josef Karasovi č. 108.

nápis:

BŮH. ČLOVĚK.
ŽIJE. VLÁDNE. KRALUJE.

Ó, jak smutná a žalostná stojíš Matičko bolestná pod křížem Syna Svého želíc bolesti Jeho. Tento svatý kříž jest vystaven ke cti a chvále Boží. Na prospěch duším v očistci.

Na památku minulého a budoucího století.
1. ledna - L. P. 1901

**KŘÍŽ DŘEVĚNÝ
– MISIJNÍ 1872 -1913
– býval na stěně
v kostele vpravo**

Kříž býval dřív umístěn v kostele, ale v osmdesátých letech byl přemístěn. Našel se nyní při vyklizení fary před rekonstrukcí.

„Co si pamatuji, konaly se misie ještě za mne v roce asi 1938, nebo 1939, už byly Sudety odtrženy. Misionář řečnil na dřevěném stupínku vzadu u kostela, tam, kde je dnes znovu obnoveno gotické okno, smě-

rem na dolní konec návsi. Kázal a lidé stáli kolem nad obecním sklepem. Misionář musel své kázání často přerušit, protože na shromážděné lidi nalétávalo německé letadlo, vždy od spodní části návsi. Chtěli asi shromáždění rozehnat, ale museli vidět, že je tam kněz. Asi se mohli domnívat, že to bylo na protest proti zabrání ČSR a odtržení pohraničí.“

J. Svoboda / pokračování příště

O HODECH Z POHLEDU STÁRKŮ

Měla jsem možnost navštívit jednu po-hodovou schůzku stárků a oni ochotně zodpověděli mé otázky. Něco z jejich odpovědí nám může dokreslit celkový obraz hodů, může dát nahlédnout do jejich přípravy a zákulisí, nejen tak, jak jsme je mohli zažít my sami... ☺

(Stárci odpovídali společně. Kvůli hodové atmosféře ponechávám nářečí.)

JAKÉ BYLY HODY?

„Parádní!“ „Výborný!“ „Úžasný!“

„Nehádali jsme se, všechno vyšlo nad očekávání, hlavně vyšlo počasí a to je důležité. Byly to vydařené hody.“

CO VŠECHNO OBNÁŠÍ BÝT STÁRKEM, KROMĚ ZKOUŠENÍ TANCŮ?

„Příprava na hody začíná už rok dopředu. Je potřeba objednat kapely, kameramana a takové věci, většinou jsou kapely už půl roku dopředu zmluvené a pak je problém, když si chce člověk vybrat, kdo mu bude hrát.

Scházíme se 3-4 měsíce dopředu, organizuje se, kdo vlastně půjde... Tančení už moc nezkoušíme, to už umíme. Větší část z nás už to dělá třetí, čtvrtý rok. Je potřeba hlavně uspořádat písničky, naučit se pár nových a dopilovat.

Ta příprava týden před hodama, to už se bavíme,

to už jsou právě hody. Je to vlastně práce, starosti, ale my to berem jako odměnu. Nejhorší je zařizovat všechny ty detaily, kterých si ani člověk nevšimne, že tam jsou a musí se na ně pamatovat.“

MOHL BYSTE KAŽDÝ UVÉST SVŮJ NEJLEPŠÍ ZÁŽITEK Z LETOŠNÍCH HODŮ?

- Když stojí pětadvacetimetrový strom a stojí pod ním dva a jeden řekne: pojď, teď to nadzvednem a posunem, to bylo celkem sranda.
- Když nám odpadli dva sklepníci ze čtyř. Jeden šel spat a druhý se vozil na voze zakryté dekou.
- Největší zážitek jsme letos měli, když jsme jeli pro máju. Pršelo a všeci byli úplně durch mokří. Čtvrtek vlastně celý den propršel a my museli čistili máju v dešti - od rána až do večera. A pak jeden rozbil kořalku a už ani nebylo co pit.
- Ještě zajímavější zážitek byl, že jsme po hodech postrádali jednu lavicu, kterou jsme měli půjčenou z Uherčic. Po hodech jsme nechali na obecním úřadě vyhlásit ztrátu té lavice, a dopadlo to tak, že nás někdo nahlásil, že jsme si ju ukradli sami. Že prý sklepníci ju mají ve sklepe. Přitom my ju budem muset platit, takže by to byla docela dobrá krádež. Proč bysme si to sobě

pokračování str. 8 ⇒

kradli? A ještě bysme si udělali ostudu ve vedlejší vesnici. Lavice se stále hledá a už i vyrábí nová.

- Když se nacvičovalo půlnoční překvapení, holky z toho mohly zešlehtat. Ale pak se to vždycky zvládne na jedničku, i když to stojí strašně moc nervů. Na trénování je to složitý. Sestříhaly se písničky z pohádek, tancovalo se na šmoulíky, gumídky, Ať žijí duchové a Večerníček.

- Nejlepší zážitek nemám, mně se ty hody líbily celkově. Že vyšlo počasí, že došlo hodně lidí a přijelo k nám asi sto krojovaných přespolních, takže to je určitě úspěch.

- Každý rok nám většinou stačilo 450 l vína na dva dny, no a v sobotu večer jsme zjistili, že nám víno dochází, že asi nebudem mít co pit, naštěstí to vyšlo, v rezervě jsme měli další, byl to planej poplach.

- Zametání celého placu v opilsti.

- Mně se líbilo, že při stavění máje dost lidí došlo pomoci, kdyby nedošli tak to nepostavíme.

BYLY I NĚJAKÉ PROBLÉMY?

„Napětí ze starostí, trochu nás rozhodil ten čtvrtek, kdy přšlo celý den, a ty přípravy byly naplánované, takže jsme měli strach, jestli budeme stíhat, ale nakonec jsme dělali přes celý ten čtvrtek a tak se to zvládlo. Někteří to chtěli zabalit a nechat to na pátek, ale i v pátek jsme měli celý den co dělat.“

„Ono se to nezdá, donést ty žebříky...“

„Po páteční diskotéce shodili provokatéři máje u vchodu.“

„Nejvíc nás zklamalo, že nechcú po nás chodit mladí.“

KDYBY SE CHTĚL NĚKDO PŘIDAT MEZI STÁRKY, CO PRO TO MÁ UDEĚLAT?

„Ať dojde, my ho rádi uvítáme! To se nechá před hodama jenom vyhlásit. My to vyhláším, pošlem pozvánku na Facebook, spousta lidí obejdeme osobně, i vícrát. Měli jsme problémy s holkama, je to tak, že ze Šakvic jsou tu jen tři holky. Letos jsme objížděli spoustu šakvických holek ještě osobně, aby se to doplnilo, nakonec jsme ty holky posháněli až z hodně vzdálených dědin, jako je třeba až Březi a Kobylí...“

„Mohlo nás být ještě o dva páry víc, protože jsme měli zbytečně 4 sklepníky, vlastně ne zbytečně, bylo to dobrý, ale ti sklepníci mohli jít klidně za stárky, nemuseli sklepníčit.“

ŘEKNETE MI NĚCO K VAŠIM KROJŮM?

„Původní šakvický kroj se nezachoval. Neví se, jak vypadal. Návrh nových krojů dělala paní Ivana Holásková, podle oblasti do které patříme, což je Hanácké Slovácko. Chtěla ho nechat střízlivý, bez velkého zdobení a malování. Byl původně určen jen pro kroužek dětí (Hanýsek) na tancování. Že se to tak ujme, nikdo nečekal. Naše kroje jsou jen samozřejmě větší a přidalo se víc sukní. „Díky paní Šuralové máme možnost ty kroje využívat, protože v Šakvicích by asi nebyl nikdo jiný, kdo by se o ně dokázal tak postarat. Ona to dělá perfektně, bere to hodně poctivě. Velký dík od stárků!“

KOLIK JE VÁS TU Z HANÝSKU?

„Z kluků většina, 7 z 9, z holek 2.“

„První hody 2008 dělala Ivana, všechnu choreografii, my jsme vůbec nevěděli, do čeho jdeme, dá se říct, že první hody dělala ona za nás. Minulý rok jsme to už dělali jakžtakž sami.“

VÍNKO JSTE MĚLI DOBRÉ...

„Letos jsme měli na víno velkou chválu. Odrůdově to byl Veltlín zelený, Veltlínské červené ranné (neboli večerka), Neuburské a ještě směska. Z červených to byl Modrý Portugal a Zweigeltrebe.“

„Dělá se to tak, že každý dá, co může, ať nemusíme tolik kupovat, ale letos se všechno kupovalo, protože nikdo neměl.“

V Šakvicích není žádný větší vinař, na vyhrávky se nevybere víno, spíš se vypije.“

JE NĚCO CO BYSTE CHTĚLI VZKÁZAT ŠAKVICANŮM?

„Ať nám vrátí lavicu.“ (smích)

„Aby nás podpořili, protože hodová tradice se všude drží a všichni si jí váží. U nás se už zlepšuje, ale stejně ne všichni pomůžou tak, jak by mohli.“

„Hodně lidí nám pomohlo. Někteří to berou jako samozřejmost, ale někteří vědí, že je s tím hodně starostí. Zvlášť, když u nás si to pořádáme stárky sami. Chceme poděkovat všem, kteří pomohli i těm, kteří přišli. My si toho vážíme.“

„Vyzvat mladé, aby se nebáli a přišli. My to nemůžeme dělat do třiceti.“

„A aby došli v zimě na krojový ples, který bude 21. ledna 2012.“

JAKÝ SMYSL MAJÍ PODLE VÁS HODY PRO DNEŠNÍ DOBU?

„Pro zábavu.“

„Pro lidi.“

„Je třeba udržet tradici, byla by škoda, kdyby zanikla.“

„Baví nás to.“

„Je to slavnost.“

„Jednou za rok hodit starosti za hlavu.“

„Že se dají lidi v dědině dohromady.“

„Je to svátek, obléct se do kroje.“

„Je pěkné, když někdo pochválí, že se to povedlo.“

-fra-

Stárky a stárky 2011

Vítek Nevěděl – Jana Kurcová

Petr Svoboda – Tereza Gálová

David Osíčka – Lenka Svobodová

Martin Kurc – Aneta Fabiánková

Ladislav Kubísek – Marie Otáhalová

Jiří Dostoupil – Jana Buchtová

Martin Prchal – Klára Haluzová

David Zeman – Míša Račáková

Martin Svoboda – Dominika Francová

Sklepníci:

Martin Smutek, Dan Ryšavý, Filip Nevěděl, Filip Lutzký

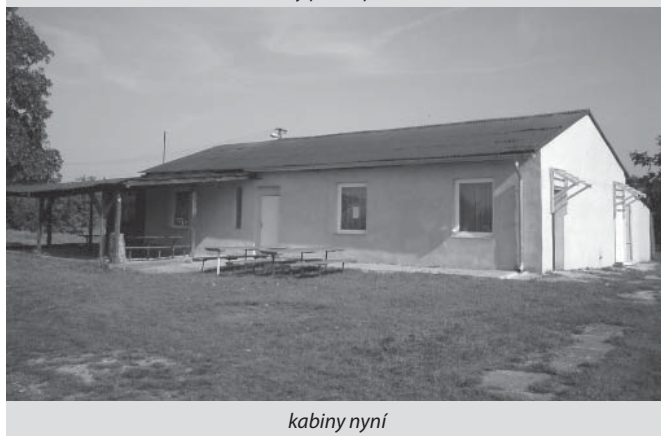
SOKOL znovu ožívá ...

Jsme rádi, že se nám daří oživit Jednotu sokolskou. Čím to začalo? Začalo to tím, že za pomoci obecního úřadu se opravily kabiny na místním hřišti, aby měla nově vzniklá fotbalová družstva svá zázemí. Fotbal neodmyslitelně patří do každé dědiny a jsme rádi, že i u nás budou jako v minulosti fotbalové neděle. Z důvodu ukončení platnosti nájemní smlouvy na pronájem hospody probíhá v současné době výběrové řízení na pronájem těchto prostor. Je třeba udělat nový nátěr střechy na sokolovně. I tady bylo osloveno několik firem, aby předložily své nabídky a střecha mohla být ještě letos natřena. Za bezplatné užívání prostor Sokolu na letošních hodech provedli starci vyčištění zeleného pásu na place za sokolovnou, kam bude navedena vrstva oblázků. Výměna brány, kterou zhotovila firma AMAKO Strachotín, bude provedena v nejbližších dnech. Ještě letos máme naplánovanou „generálku“ přísálí sokolovny. V neposlední řadě sháníme sponzory a snažíme se využít každé, pro nás vhodné dotace.

Za TJ SOKOL
Petr Svoboda

kabiny před opravou

kabiny nyní

Fotbalové aktuality

Po dlouhých a náročných přípravách byla dokončena rekonstrukce kabin na fotbalovém hřišti. Poděkování patří všem, kteří se na ní podíleli. To znamená nejen hráčům, ale také ostatním příznivcům fotbalu. Povzbuzující fanoušci i děti si můžou zakoupit občerstvení v opravené buňce. I to patří k fotbalovému odpolední!

Regionální televize RTA Jižní Morava natočila o této události reportáž, kterou můžete shlédnout na internetové stránce <http://www.rta.cz/?article=144718>.

Ze slov pana Jiřího Svobody pro RTA:

„Hrával se tady dobrý fotbal, pokud já si pamatuju. Nešlo mě do hlavy, že to tady skončilo.“

Jeden rok se tady hrál dokonce okresní přebor, hrálo se dobře, ale chyběly góly na to, abychom se udrželi. Byla tady příprava, žáci, dorost, muži... Okolní obce záviděly, že tady máme tolik mužstev. Fotbal tady scházel, to je málo platný. Když vidím, že mladé to baví, přál bych jim, aby to vycházelo, aby hráli, a aby se moc nezastavovali po hospodách, jak to bývá.“

Muži zahájili 14.8. prvním zápasem na hřišti v Divákách. První kolo nejvyšší fotbalové soutěže dopadlo nerozhodně 1:1. V neděli 21. 8. se pak uskutečnil po letech první zápas na šakvicím hřišti proti týmu Horních Bojanovic. Výsledek byl 2:4. Dorost své první mistrovské utkání sehrál na domácím hřišti 21. 8. s týmem Březí. Zápas skončil neuvěřitelným výsledkem 16:1 pro domácí.

Několik otázek pro trenéry:

ZÁZEMÍ UŽ JE KOMPLETNĚ HOTOVÉ?

Z. Osička: Kabiny už jsou z 99% hotové. Zbývá dokončit záchody, pár detailů. Jako poslední se dodělává buňka pro prodej občerstvení.

JAK NA TOM BYLI KLUCI S KONDIČKOU PŘI PRVNÍM TRÉNINKU?

J. Neveděl: Tak tam se projevilo, kdo hrál a kdo nehrál. Někteří kluci hráli v okolních dědinách, tak ti měli lepší fyziku, a ti co nehráli se musí víc snažit.

pokračování str. 10 ⇒

A JAKÁ JE KONDICE TEĎ?

L.Příjemský: *Trénuje se na 100%.*
 J.Nevěděl: *Někdy i na 120%. My dodržujem absolutně životosprávu. Kluci mají zákaz všeho. Ale oni to stejně nedodržují... (smích)*
 L.Příjemský: *Ze začátku to bylo trochu horší, protože někteří kluci nehráli, ale už zabrali, tak to vypadá líp. Trénujeme zhruba měsíc, kluci se snaží, musí si ještě naběhat a natrénovat střelbu.*

Trenéři by za všechny chtěli pozvat na zápasy co nejvíce fanoušků: *„Přijďte se podívat, ne jenom kritizovat, ale fandit domácím! Je to super pocit, vidět tolik kluků běhat, trénovat a snažit se o maximální výkon... ne jen sedět u počítače, televize ...nebo v hospodě“.*

Výsledky přátelských zápasů, které se hrály během prázdnin:

Mužstvo

Zaječí x Šakvice 11 : 2
 Horní Věstonice x Šakvice 1 : 4
 Zaječí B x Šakvice 4 : 7
 Pohárový turnaj v Popicích 3. místo

Dorost

Rakvice x Šakvice 1 : 3
 Strachotín x Šakvice 0 : 0

Výsledky zápasů:

Diváky x Šakvice 1 : 1
 Šakvice x Horní Bojanovice 2 : 4

Dorost mistrovská utkání

Šakvice x Břeží 16 : 1

Rozpis dalších utkání Sokol Šakvice (muži)

Datum	místo	zač. utkání	sraz
2. 10. 2011	Boleradice - Šakvice	15.30	14.00
16.10. 2011	Kurdějov - Šakvice	15.00	13.30
23. 10. 2011	Šakvice - Némčičky /Pavlovice C	14.30	13.30

Rozpis utkání - dorost III. třída

Datum	místo	zač. utkání	sraz
2. 10. 2011	Nosislav - Šakvice	13.15	12.00
9.10. 2011	Vrbice - Šakvice	12.45	11.30
16. 10. 2011	Šakvice - Vranovice	12.45	11.30

-fra -, Marcela Nevědělová, Vít Nevěděl

POZVÁNKA DO KLUBU MAMINEK „PRŤATA“

Od září se opět scházíme každou středu v 1. patře kinosálu Šakvice mezi 15 a 18 hodinou. Oslovujeme všechny nové maminky, které chtějí se svými dětmi trávit čas v kolektivu: Nebojte se a přijďte mezi nás. Máme úžasnou klubovnu a nenuďme se!

V klubu bychom rády uskutečnily: pletení z papíru, výroba bižuterie, přednášku o čištění zoubků, znaková řeč pro batolata, šátkování a jiné podle zájmu.

Z akcí pro veřejnost chceme ještě letos stihnout:

Lampiónový průvod (28.10.), Strašidelná diskotéka, Ježíškova dílna.

Více o Klubu se dozvíte na našich webových stránkách: www.klubmaminek.7x.cz nebo na nástěnce u obchodu.

Těšíme se na vás! J. Hutterová, J.Svobodová

Jak žijí senioři v naší obci

Senioři se scházejí pravidelně každou středu od 14 - 17 hodin v prostorách bývalých školních dílen. Mají asi 16 členů.

Mnoho občanů se ptá, čím se baví, co tam dělají?

Společně slaví svátky, narozeniny a jiná životní jubilea. Každá z žen -seniorek přinese něco dobrého ze své zahrádky, nebo co doma ukuchtila na ochutnání. Vzpomínají na svá školní léta, povídají si co nového se děje v naší vesnici, vyměňují si různé poznatky a ještě mnoho a mnoho dalších věcí. Plánují si sami dle svých možností a nálady výlety po okolí. Přejeme, ať jim elán vydrží co nejdéle a jejich klub se rozrůstá o nové členy.

-mar-

MYSLIVECKÝ DEN

V sobotu **25. 6. 2011** pořádali místní myslivci velice pěknou akci ve svém areálu, tj. na myslivně. Akce se konala při příležitosti 40. výročí otevření mysliveckého areálu a 65. výročí založení mysliveckého sdružení. Počasí přálo, bylo docela příjemné a od soboty 14.⁰⁰ hod. do neděle 01.³⁰ hod. (což vydrželi jen někteří), se toho dalo spoustu prožít, vidět, poslechnout, bavit se se známými.

Myslivcům pomohl i klub maminek „**Prtata**“ s přípravou zábavného programu pro děti plného soutěží - „**Hubertova stezka**“ - zaměřeného na poznávání a ochranu přírody, např. odlévání stop ptáků do sádry, správné řazení tvarů listů k jednotlivým druhům stromů, střelba ze vzduchovky na cíl. Za splnění úkolů dostávaly děti hodnotné dárečky. Pro pobavení nejmenších byl připraven skákací nafukovací hrad.

Zpestřením konce dětských soutěží bylo stěhování (odvážení) divokého prasátka „**Fredyho**“, které se majiteli, myslivci M. Šenkýřovi při nakládání do auta vysmeklo a delší dobu běhalo po areálu myslivny. Pochopitelně děti to nevydržely a Fredyho honily. Byl chycen až poté, kdy ze zvědavosti vlezl do otevřených dveří skladu. Dveře se přibouchly a tak mohl odjet domů na dvorek na ul. Kopeček.

Manželé Kubovi vystavovali některé druhy loveckých dravých ptáků. **Pan J. Krejčířík** z Hustopečí zapůjčil na výstavu krásné historické černobílé fotografie staré řeky Dyje a lužních lesů, dnes již zatopeného území VD Nové Mlýny. Sami myslivci si instalovali výstavu dobových fotografií a listin z činnosti MS. Slavnostní odpoledne zahájil uvítáním hospodář MS, **pan J. Votava**, mimochodem jeden z hlavních organizátorů celé akce. Pak program pokračoval koncertem lovecké hudby, vystoupením **trubačské skupiny „Sekáči“** od Hradce Králové a Litomyšle, kdy pět mladých lidí zpívalo a hrálo na „**lesnice**“ a „**borlice**“. Údajně je hra na tyto hudební nástroje dosti náročná. Také přehlídka druhů loveckých psů, kdy jednotlivé druhy se svými psovody zvucným hlasem představoval **pan Z. Svoboda**, se líbila a byla odměněna potleskem diváků.

Myslivci také pozvali **Ing. Jana Hajdu** – senátora ČR, rodáka z Křepic, nyní bydličího v Pavlově. Dlouhou dobu pracoval jako předseda JZD Sedlec. Vystudoval VŠZ v Brně - obor ekologie. Odpovídal na některé naše otázky a řekl: „*V Praze v senátu se neustále zasazují o to, aby se v celé ČR zastavilo budování fotovoltaických (solárních) elektráren na zemědělské orné půdě.*“ Byl a je také zastáncem vybudovaných přehradních nádrží na Dyji, díky nimž je nyní daleko menší výskyt komárů. Nakonec jsem

se pana senátora zeptala: „*A co nového v Praze? Spí při jednání jenom jeden člověk?*“ Řekl: „*Zatím ano, víme kdo.*“ Mimochodem, vypil pouze jednu kávu, i když mu myslivci nabízelí pravý myslivecký guláš z divočáka. Zdržel se asi 2 hodiny, veřejně myslivcům poděkoval, zhodnotil jejich práci a odjel na delší pracovní schůzku.

A protože na podobných akcích je hlad „*vaším kamarádem*“, každý si mohl dát guláš, cigáro z udírny, pití – nealko, nebo pivo – černé 11° (Stará hora). Kolem 18.⁰⁰ hod. přijeli čtyři šikovní cimbalisté – cimbálová muzika „**Vrzgňa**“ (cimbál, basa, klarinet, housle) a pěkně „*to roztočili*“. Dle úmluvy měli hrát do 22.⁰⁰ hod., ale vydrželi až do 01.⁰⁰ hod.. Hudebníky jsme tak trochu „*vyzkoušeli*“ a zjistili jsme, že umí zahrát jak krásné slovácké písničky rychlé i táhlé, veselé i smutné, tak i trochu modernu – např. „**Chodím po Broadway**“. A když zahráli řecký lidový tanec „**Sirtaky**“ – to nemělo chybu! Ze židlí se zvedlo hned několik šikovných děvčat a začaly „*trsat*“. To už ale bylo v myslivecké chatě, blížila se půlnoc a „*vydrželi*“ jen ti nejdolnější.

Myslím si, že pro každého účastníka byl myslivecký den pěkným zážitkem, za což patří všem myslivcům, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizaci a přípravě velký dík! Dle myslivců (pokladníků) **p. M. Procházky** a **p. B. Elingera** byla účast dobrá (cca 170 platících). Pro děti do 15-ti let byla účast zdarma.

V pondělí jsem se pak ještě doslechla, že jednomu panu myslivci se cimbálka tak líbila, že na myslivně zapomněl klíček od domu a tak, aby nezbudil manželku, skákal domů před 2 hodinou ranní přes zídku na zahradě. A vůbec mu „*nedošlo*“, že se mohl „*přizabít*“.

-Buch-

PREPARÁTORSKÝ ATELIÉR „FRANC R&I S.R.O.“

Společnost FRANC R & I s.r.o. vznikla v červnu roku 2002 a stala se pokračovatelem dobře zaběhlé preparátorské firmy Ing. Radomíra France.

Společnost sídlí v Šakvicích na ulici Doliny 176. K dnešnímu dni má 10 stálých zaměstnanců.

Hlavním posláním firmy je poskytování služeb v oblasti mysliveckých a loveckých komodit včetně zprostředkovatelské činnosti a technického poradenství.

Ústředním mottem firmy je zabezpečit komplexní servis pro každého klienta s ohledem na jeho individuální požadavky a přání.

Firma spolupracuje s předními taxidermy z celého světa (STUDIA SUCHAREVA, FRANZ SCHWARZ, MCKENZIE, HAUSER, TROPHY RUSS...), je v přímém kontaktu s SVS, ČIŽP ČR, MŽP a přímo se účastní jednání při tvorbách nové legislativy, je členem SCI (Safari Club International) a členem ČESKÉ PREPARÁTORSKÉ UNIE. Účastní se výstav s mysliveckou tematikou – NATURA VIVA, SILVA REGINA. Úzce spolupracuje i s ČESKOU ZEMĚDĚLSKOU UNIVERZITOU V PRAZE a ÚSTAVEM BIOLOGIE OBRATLOVCŮ AV V BRNĚ. S prací firmy se můžete každoročně seznámit i během Okresní přehlídky loveckých trofejí OMS Břeclav, kde je pravidelně instalována její expozice. O firmě bylo natočeno i něko-

lik dokumentů pro televizní stanice ČT (Tisíc let české myslivosti), PRIMA, NOVA. Z jejich loveckých cest začínají vycházet DVD (Petr Joo – Po loveckých stezkách – Magadan) a chystá se i knižní publikace.

Společnost se zabývá především dermoplastickou preparací trofejové zvěře a úpravou loveckých trofejí, specializuje se na preparaci spárkaté zvěře a šelem lovených na všech kontinentech. Neméně významná je pro firmu i výroba stylového loveckého parohového nábytku a bytových doplňků z paroží. Zprostředkovatelská činnost v oblasti lovecké turistiky je nedílnou součástí služeb poskytovaných klientům. K dnešnímu dni je firma schopna zajistit loveckou cestu do kterékoliv země světa. Doménou ale pro ni zůstává lovecká turistika v RF, asijských zemích a Africe. V poslední době řeší i logistiku dopravy loveckých trofejí ze třetích zemí a to nejen pro své klienty.

Mezi neaktuálnější „plány do budoucna“ patří otevření stálé expozice lovné zvěře celého světa, která by měla být přístupná veřejnosti.

Pro „Šakvický zpravodaj“
Ing. Iva Francová
www.prepalov.cz

LOVECKÁ TURISTIKA

Možná mnozí Šakvičáci ani nevědí, že malý domek na ulici Doliny skrývá preparátorský ateliér manželů Francových. Sedíme ve stylově zařízeném podkroví a kolem nás je kousek černé Afriky, vypreparovaná zvířata se jen a jen pohnout, africké šamanské masky a dřevěné sošky navozují atmosféru dalek, horká káva příjemně voní a já si povídám s Ivou Francovou o loveckých cestách, které firma FRANC R&I zprostředkovává...

Vaše společnost se věnuje mimo jiného i organizaci loveckých cest. Proč právě „lovecké cesty“?

Naše společnost se snaží svým klientům zajistit komplexní servis, a to vždy s ohledem na jejich individuální požadavky a přání. Ze začátku jsme se lovecké turistice ani věnovat nechtěli, ale časem se na nás začali klienti obracet sami s poptávkou po „nějaké dobré lovecké destinaci“. Proto jsme se rozhodli rozšířit sortiment námi nabízených služeb i o lovecké cesty.

Které země a jaké lovecké destinace jsou ve vaší nabídce? Jaká byla vaše vůbec první nabízená destinace?

Vůbec první destinací v naší nabídce byla Jihoafrická republika. JAR je všeobecně jedna z nejoblíbenějších loveckých destinací. V září roku 2002 se mi poštěstilo vycestovat do Kyrgyzstánu. Byli jsme osloveni přímo zástupcem kyrgyzské Glavohoty, což zní v překladu asi jako „Ústřední správa ochrany a regulace využití loveckých zdrojů“, je to výkonný orgán Ministerstva zemědělství a lesnictví do jehož kompetence spadá výkon práva myslivosti, s návrhem na spolupráci v oblasti lovecké turistiky. Pro mě to byla velká výzva a zároveň splnění snů. Hned v roce 2003 se vytvořila historicky první česká skupina lovců, kteří lovili v Taň Šanském pohoří kozorožce a Marca Pola. Spolupráce trvá už 9 let a musím říct, že Kyrgyzové jsou

jedni z nejsolidnějších a nejspolehlivějších obchodních partnerů. Další destinace přicházely pak už sami. K dnešnímu dni jsem schopni zajistit prakticky jakýkoliv lov v kterékoliv části světa. Těch destinací je opravdu mnoho a nerada bych na nějakou zapomněla. Namátkou Španělsko, Srbsko, Zambie, Zimbabwe, Rusko, Kazachstán, Kyrgyzstán, Kanada, Nový Zéland...

Proč právě Jihoafrická republika je tak oblíbená?

V podvědomí lidí je Afrika všeobecně stále jako neprobádaná exotická země plná dobrodružství, Africký kontinent lákal dobrodruhy a lovce od nepaměti, vzpomeňte na Livingstona, Hemingwaye, Jižní Afrika je fascinující země černého kontinentu. Je to země tisíců tváří, podob a nekonečných možností. Země u Mysu Dobré naděje. Svět v jedné zemi. Střídají se tu rozeklané skály na pobřeží dvou světových oceánů, široké písečné pláže a subtropické lesy, nekonečné savany a příkrá pohoří, strohé náhorní plošiny a vinařské oblasti, kypící velkoměsta a bohatá zvířena i rostlinstvo v národních parcích.

Spojení s JAR je naprosto bezproblémové a většina leteckých společností létá pravidelně do Johannesburgu. Na rozdíl od jiných zemí Afriky tady nepotřebujete žádné očkování, malarická oblast je až na severovýchodě při hranici s Mozambikem. V JAR najdete většinu druhů antilop i velkou pětku. Můžete cestovat po moři za rybolovem, lovit na farmách, navštívit spoustu národních parků, Kapské město, ochutnat jihoafrická vína na vinicích kolem... Přičtete-li k tomu ještě vynikající kuchyň a vysoký standard služeb, vyjde vám jedinečná příležitost, jak spojit lovecké safari s rodinnou dovolenou. Což je možná také důvod, proč si lovci vybírají právě tuhle destinaci.

Co Rusko a Asie? Právě některé z asijských zemí bývají často problematické z hlediska bezpečnosti. Neodrazuje to klienty?

Pokud máte na mysli bezpečnost ve smyslu – „přiletíte do Ruska či Kazachstánu a hned na letišti vás okradou, případně, když to nestihnou na letišti tak vzápětí poté, že vaši průvodci budou permanentně opilí a vy budete rádi, když to vše ve zdraví přežijete a vrátíte se bez peněz i bez trofeje domů“, tak to už dávno neplatí. Lovecká turistika je jak v Rusku tak v ostatních asijských zemích na vysoké úrovni.

Po pravdě, kdo by tady ale očekával takový standard ubytování a osobního komfortu jako v JAR, bude zklamán. Ruská pohostinnost vám ale vše tisíckrát vynahradí.

Já sama jezdím „na východ“ po lovech už 10 let, často jsem jen sama se svými průvodci, bez spojení s kýmkoliv, jsme i týden dva v tajze a musím říct, že jsem nikdy neměla sebemenší potíže a že by nebylo o mě postaráno. Naopak, z většiny mých průvodců se stali moji dobří přátelé, píšeme si, voláme si a já se vždy za nimi ráda podívám zpět. Dnes vím, že kamkoliv přiletím do Ruska a budu mít problémy, stačí zvednout telefon a zavolat. Vždy si pro mě někdo přijede a pomůže mi.

Jsou to profíci na slovo vzatí. Je to jejich denní chleba a nedovolí si „šlápnout vedle“, pokud udělají chybu, opijí se atp. přijdou vzápětí o práci a ta se v Rusku a dál na východ hrozně těžko shání zpět.

Pokud máte ale na mysli časté válečné konflikty v některých těchto zemích, pak ano, to klienty dost ovlivňuje při výběru destinace. Vzpomínám si, když byla v roce 2005 v Kyrgyzstánu tzv. „tulipánová revoluce“, to byl březen, měli jsme dost početné skupiny, které měly na podzim odlétat. V televizi ukazovali hořící Bishkek, ozbrojené potyčky po ulicích...volala jsem hned do Kyrgyzstánu našim partnerům, nebrali telefony, říkám si, to bude špatné, napsala jsem email: „opravdu je to u vás tak zlé?“ a vzápětí přišla odpověď: „nic zvláštního se neděje, jen pořádně mítinky“.

Když jsem pak přiletěla do Bishkeku 5 měsíců po téhle zprávě, nikde nebylo po nějaké revoluci ani památky, vojáci spali kolem Bílého domu, lidé chodili dál spokojeně po městě, všude byl klid, v horách neměli mnohde o nějaké revoluci ani ponětí. Media dost často situaci nafukují a záměrně překrucují.

Další kyrgyzská revoluce v roce 2009 byla podstatně horší, to už krv tekla. Dva roky tam nikdo z cizinců na lov nejel. Dnes je ale situace stabilní a právě teď se nám vracela skupina spokojených klientů. Všichni úspěšní a nadšení.

Pokud mi náš partner z kterékoliv země řekne: tvoji klienti budou v bezpečí, pak jim věřím a nemám problém s tím, aby lidé do problematické oblasti vyjeli. Je to otázka vzájemné důvěry a ta mezi námi funguje na 100%. My jako agentura si ani nemůžeme dovolit poslat klienta do místa kde není bezpečno.

Která destinace je mezi vašimi klienty nejoblíbenější?

O tom už jsme mluvili, je to Jižní Afrika. Dost oblíbený začíná být Nový Zéland. S atraktivností si nikterak nezadá s JAR. Některé zájemce ale odrazuje dlouhá cesta přes oceán.

V Rusku je velký zájem o jarní lov tetřevovitých ptáků, kamčatských medvědů a pak asijského jelena marala. V Kanadě a USA je zájem o Aljašku (medvěd, los, vlk...), jelence a černé medvědy.

Pro Evropu je velký fenomén lov jelena evropského v říji v zemích jako je Chorvatsko, Maďarsko nebo Srbsko.

Co považujete za nejatraktivnější destinaci?

Neatraktivnější? To se nedá takhle definovat. Pro každého znamená „atraktivnost“ něco jiného. Kdo chce prožít čtrnáct dnů v naprosté divočině a spoléhat se sám na sebe, ten volí Asii, Aljašku nebo Rusko. Ten kdo chce prožít oddechovou dovolenou, pro toho bude vrchol atraktivnosti lov spojený s poznávacím zájezdem.

Jak vůbec probíhá takový lovecký zájezd? Řekněme od úplného počátku, tedy rezervace....

Velice jednoduše. Klient si u nás objedná lov (zájezd) stejně jako u každé jiné cestovky a od téhle chvíle se už nemusí o nic starat – rezervujeme mu let, zajistíme pobyt i samotný lov, pomůžeme vyřídit víza, pokud je třeba zařídíme povolení do speciálních zón, ve finále se postaráme o dovoz jeho trofejí do republiky. A protože jsme hlavně preparátorská firma, zhotovíme podle jeho přání z ulovených trofejí preparáty, navrheme lovecký interiér ... a kruh se uzavírá...komplexní služba klientům...

Doprovázíte klienty na vašich destinacích?

Je to naše zbožné přání. Rádi bychom, ale vzhledem k časové náročnosti naší činnosti nemůžeme doprovázet každou skupinu lovců při jejich cestě. To ale neznamená, že není o klienta postaráno v cílovém místě. Na letišti čeká náš partner nebo outfitter a od letiště je lovecká cesta vždy asistovaná a s doprovodem. Nehledě k tomu, že klienti cestují s loveckou zbraní a to vůbec není jednoduchá záležitost odbavit ji na letišti, musí tam prostě někdo čekat. V celé řadě zemí funguje dnes systém outfitterů, na outfittera je v podstatě zbraň „napsána“ a on je zodpovědný za klienta i za zbraň po celou dobu jeho pobytu v dané zemi. Bez něho se přes celní kontrolu projít nedá.

Každého určitě zajímá jaká je finanční náročnost loveckých zájezdů?

Zvěř je v tomhle případě bohužel zboží jako každé jiné a podléhá ekonomickým zákonům. Cena je přímo závislá na množství nabídky a poptávky.

Tak třeba lov tetřeva a tetřívka v Ruské federaci se dá pořídit přibližně za 1.400€, servis od letiště po letiště včetně trofejí. Lov v JAR začíná někde na 150€ denní taxa za lov + trofeje po faktu. Lov CITESových zvířat (registrovaných zvířat) se může vyšplhat řádově až na desítky tisíc eur...cena peněz ale je v tomhle případě těžko zhodnotitelná, platí se za příležitost a lovecký zážitek, samotná trofej má hodnotu jen pro lovce.

Pokud si ale někdo myslí, že „za peníze“ se dá ulovit cokoli, pak se hluboce mylí. Lov zvěře v kterémkoliv státu světa podléhá přísným pravidlům a je kontrolován státními orgány. Z každého uloveného kusu jsou do státní poklady odváděny „desátky“ . Lov je přímou součástí ekonomiky státu.

pokračování str. 14 ⇒

Lov jako takový je možný jen na základě licencí. Ty vydávají pověřené složky na základě sčítaných stavů. Legislativa také stanovuje jakým způsobem a kdy se může lovit. Kvóty odlovu CITESových druhů jsou stanovovány pod dozorem nadnárodních organizací a zvíře je i po ulovení stále monitorováno a evidováno.

V mnohých zemích je při lovu CITESových zvířat přímo účasten dozor pověřený státem, který dohlíží na správný výběr a dodržování pravidel lovu. Pokud na lovce zaútočí například slonice a v sebeobraně je zastřelena, přijede na místo celá komise, lovci do jejího příjezdu nesmějí se zvířeti hýbat, provede se celková rekonstrukce lovu a pokud komise nazná, že slonice byla střelena neprávem, pak

hrozí jak samotnému lovcovi tak doprovodům vysoké sankce a to nejen finanční.

Takže lovit cokoliv a jakkoliv se dnes opravdu nedá.

Něco na závěr?

Snad jen tolik, aby ubývalo nelegálních lovů a aby byla podporována organizovaná lovecká turistika, protože lovecká turistika, byť to zní nepochopitelně, je jednou z potenciálních možností na záchranu genofondu volně žijících zvířat.

Děkují za rozhovor.

-mar-
pokračování příště

ŠAKVIČTÍ KLUCI NA NOVÉM ZÉLANDU (N.Z.) - aneb „Jak dělali burčák a mačkali a mačkali“.....

Bylo úterý 5. 7. 2011. Ráno jsem jela do Jednoty a tam zhlédla plakátek, který uváděl, že večer ve 20 hod. bude v kinosále „Beseda s krátkým promítáním fotografií, videa vyprávění zážitků z cest po vzdáleném Novém Zélandu“. Prý si máme vzít s sebou dobrou náladu, chuť poslouchat a občerstvení. Zvali nás tři šikovní kluci: Filip Lutzký, Vítek Nevěděl a David Zeman.

Večer jsem měla čas, mám to ke kinosálu blízko, tak jsem si řekla, že půjdu. A dobře jsem udělala, jako i všichni ostatní, kteří přišli, neboť beseda vůbec nebyla krátká, měla úroveň, byla poučná, zajímavá a s jednou přestávkou trvala do 23,45 hod. Kdo nechtěl o některé zajímavosti přijít, tak si tekuté občerstvení z restaurace přinesl do sálu. Však se také pan hostinský J. Šural sháněl po sklenicích. Ale při vstupu jsem nemohla pochopit, proč kluci nevybírali vstupné alespoň dobrovolně? Udělali to pak dodatečně. Hned nám nabídli na ochutnání toustíky potřené marmeládou ze zlatých kiwi. Zlaté a zelené kiwi jsou typickým ovocem N.Z.. Pro kluky to byl pracovní - poznávací pobyt, zaměřený také na zdokonalení angličtiny. Na N.Z. prožili čtyři a půl měsíce. Velice poutavě, srozumitelně a zábavnou formou celý večer uváděl „konferenciér“ – Filip. David a Vítek ho vhodně doplňovali. (Vítá moc ne, ztratil hlas). Celá beseda byla zajímavá, fotky a videa poutavé a obecnost tak pozorné, že jsem byla sama překvapená. Vedle mne si sedla paní M. Jakubčíková a hned jsme se domluvily, že z této akce „vyrobíme“ článek do zpravodaje.

A jak to tedy celé začalo? Kluky zavezl autem p. Nevěděl do Prahy - Ruzyně, odkud letěli do Dubaje (SAE), kde bylo mezipřistání a pak na N. Z.. Po přeletu si hledali co nejlevnější ubytování, aby za vydělané peníze na farmách mohli po práci co nejvíce cestovat, poznávat, fotit, natáčet. Ihned si koupili starší auto – dodávku, se kterou pak cestovali. Filip se naučil jezdit (řídít) jako v Anglii. Pracovali celkem u třech farmářů. Nejprve trhali a sbírali jablka, pak sklízeli kiwi a nakonec stříhali vinohrady. Údajně si farmář, majitel vinic, každý rok na stříhání zve vždy jiné a jiné lidi (brigádníky z celého světa), kteří tomu třeba vůbec nerozumí, ale na N.Z. je tak velké množství vinic, že mu způsobená škoda od brigádníků nevádí. Vždy se něco sklídí. Celý sál se „rozchechtal“, když slyšel, že jim farmář po práci dovolil dosběr hroznů, takže si kluci řekli, že si pro sebe „nadělají“ pití jako u nás na Moravě. Koupili cukr, připravili si PET lahve, sehnali kastrol, nálevku a místo cedníku děravý kastrol a MAČKALI a MAČKALI.....

Krásný záběr, jak sedí kolem kastrolu. Kluci ochotně odpovídali na různé otázky z obecnosti. Tak např. „padaly“ otázky a k tomu hned odpovědi:

- kolik km jste letěli tam? / 18 000 km tam i zpět /
- kolik stála 1 letenka tam? /cca. 35 000 Kč i s letištními příplatky /
- byl z vás někdo nemocný na N.Z.? /Ne, jen Filip byl na začátku trochu nachlazený /
- co jste jedli? / Všechno, vařili jsme si sami, dokonce i pekli /

- byli jste v hl. městě N.Z. - Wellingtonu? / Ano, snažili jsme se projet a procestovat více měst a poznat na N. Z. co nejvíce míst /.

- jaké je státní zřízení N.Z., měna, obyvatelstvo? /Novozélandané se řídí anglickými právními předpisy, obyvatelé jsou přistěhovalci z celého světa, měna (platidlo) je Novozélandský dolar/.

- jaké je typické zvíře N.Z.? /Ne klokan, ale pták KIWI a zvláštní jedovatý pavouk/.

A pak nám kluci různé zajímavosti vyprávěli a popisovali sami, bez našich otázek. Koupání v Tichém oceánu, procházky na pobřeží, nádherná příroda, hlavně flora, členitý povrch - hory, nížiny, slunce, sníh, sopky, vřídla, jezera, řeky, vodopády. Zajímavá byla jablka, která rodila 4 druhy jablek, nebo dlouhatánský nápis na plechové tabuli u silnice – údajně nejdelší na světě. Velice jemný a zajímavý byl záběr pavoučí sítě v dešti. Kluci se také seznámili s jinými studenty a brigádníky z různých končin světa a jeden z této trojice na N. Z. oslavil i narozeniny, kdy mu kamarádi upekli docela pěkný dort (tedy na pohled). Před odletem domů prodali starší dodávku jednomu američanovi a aby se jí co nejdříve zbavili, tak „zahráli“ divadlo, jak se s ní neradi loučí. Domů si prý nepřivezli žádné velké peníze, ale spoustu krásných vzpomínek, zážitků a získali další kamarády.

Filip i Vítá se chystají studovat na VŠZ Brno, obor vinařství. A asi se pak na N.Z. vrátí a budou farmařit a vyrábět dobré víno a učit cizince, jak se má správný vinař o vinici starat. A žádná holka, kterou si kluci někdy namluví, nemusí mít strach - kluci umí docela dobře vařit.

A když jsem se šla podívat na stavění máje, kde David držel s ostatními napnutý provaz, tak mi říká: „To jsem na N.Z. nedělal!“ A já odpověděla: „To ne, tady držíš, držíš, tam jsi mačkal a mačkal!“

-Buch-, M. Jakubčíková

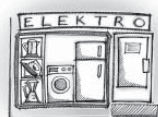
CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ?

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechládí, mixérem, který nedrtí, či vrtačkou, která nevrátí?

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejních elektro.

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce – a to bezplatně!

Ze sběrného místa putují vysloužilá elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny k dalšímu využití.

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky...

Chlazení
chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výtčepní zařízení s chladicím médiem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čistíče, pečicí zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, kávovary, fény, holící stroje, kuchyňské roboty, rychlovarné konvice...

Nářadí, hobby, dílna
pily, vrtačky, brusky, řezačky, aku šroubováky...

Zahrada
el. sekačky, křovinořezy, el. nůžky na živý plot...

CHRAŇME SOLEČNĚ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil. Proto je tu kolektivní systém Elektrowin.

Recyklace – cesta k úsporám i ochraně životního prostředí

Za pět let fungování zpětného odběru a recyklace elektroodpadu obyvatelé České republiky prokázali, že mají zájem o své životní prostředí, chápou význam třídění elektroodpadu a také k němu dnes už většina z nich přistupuje odpovědně.

Z nových členských zemí Evropské unie je to právě Česká republika, kde se elektroodpad recykluje nejvíce. Jeho množství doposud meziročně rostlo o 30-40 %. V loňském roce už každý zrecykloval 5,6 kilogramu elektrošrotu. ELEKTROWIN – zajišťuje zpětný odběr a zpracování poloviny veškerého elektroodpadu – celkem se nám za 5 let existence podařilo ekologicky zpracovat již více než 100 000 tun vyřazených chladniček, sporáků, mixérů, mikrovlnek či vrtaček. Například vysloužilých chladniček dodal k ekologickému zpracování na 1,7 milionu.

Obce mohou ušetřit nemalé finance

V minulosti se o zpracování elektroodpadu staraly obce samy, od roku 2005 se mohly začít těchto starostí zbavovat a přenášet je na bedra vznikajících kolektivních systémů. Mezi nimi ELEKTROWINu připadla úloha zajišťovat zpětný odběr a recyklaci velkých a malých domácích spotřebičů a elektrického nářadí. Kromě toho, že obce zbavil starostí, současně jim začal šetřit finance, které dříve musely vynakládat. Samosprávy, které s kolektivním systémem ELEKTROWIN spolupracují, tak během pěti let ušetřily téměř 750 milionů korun. Dalšíh téměř 60 milionů od něj získaly na podporu zpětného odběru, aby jej svým občanům co nejvíce usnadňovaly a zároveň je ke správnému nakládání s elektroodpadem motivovaly. ELEKTROWIN tak obcím přispěl a nadále přispívá například na zlepšení doprav-

ni obslužnosti zpevněním plochy sběrných dvorů, na pořízení mechanického či elektronického zabezpečení sběrného místa či pořízení prostředků na sběr malých nebo uskladnění velkých spotřebičů. Jen v roce 2010 ELEKTROWIN tímto způsobem rozdělil téměř 2 miliony korun na podporu 70 projektů.

Významná je také úspora surovin a elektrické energie

Recyklaci elektroodpadu si většina lidí zcela správně spojuje s ochranou životního prostředí. Z vysloužilých elektrozařízení se dá vytěžit velké množství užitečných materiálů, které se znovu upotřebí ve výrobě a které by bylo jinak nutné získat těžbou. Například z obyčejné pračky se dá opětovně využít 23 kilogramů železa, přes 20 kilogramů betonu a téměř 10 kilogramů plastu. Například recyklací běžné chladničky se dá ušetřit až 20 kg železa a 16 kg plastů. Kromě toho se ušetří na 216 kWh elektřiny a více než 20 litrů ropy, čímž se do ovzduší dostane o 57 kg méně emisí oxidu uhličitého. V závislosti na konkrétním typu elektrospotřebičů lze využít 60-90 % jejich hmotnosti.

Současně se tím ušetří také velké množství energie. Podle počtů na základě modelu norských odborníků ELEKTROWIN sběrem 100 000 tun vysloužilých spotřebičů za 5 let své činnosti ušetřil více než 609 000 MWh elektřiny, což je průměrná roční spotřeba více než 76 000 domácností. Recyklace elektrozařízení výrazně snižuje také produkci oxidu uhličitého, který je hlavní příčinou globálního oteplování a dalších klimatických změn. ELEKTROWIN již zabránil vzniku téměř 1 200 tisíc tun CO₂. Recyklace se opravdu vyplatí. Chraňme tak společně naše životní prostředí!

..... PŘIPOMÍNKY OD OBČANŮ

Pokud by bylo možné ze strany OÚ umístit u přechodu u ordinace L. Kelbla dopravní zrcadlo, bude dobře! Při přecházení od kostela je špatný výhled a auta po hlavní silnici jezdí rychle.

Nelíbí se nám parkování některých motorových vozidel na veřejných (obecních) chodnících!

Je špatný výhled pro řidiče na křižovatce ulic Starovičská a Výhon. Výhledu řidičům brání reklamní tabule, která by se mohla pouze přemístit na druhou stranu (obecní hájek).

Zamyšlení...

...žiji spolu s vámi, kteří čtete tyto řádky. Začínám mít alergii na slova: tam mají to, jinde zase ono, to by v Šakvicích nešlo. Ono to jde všude stejně, chce to jen chtít.

Často se sebe ptám, proč to tedy v Šakvicích nejde. Jsme hrdí na to, že jsme starousedlíci, ale kam jsme to dopracovali? Závidíme jeden druhému, jsme lhostejní ke všemu, co se v obci děje, pokud se to zrovna nás netýká. Nevidíme a nechceme vidět, že někdo něco ničí, říkáme si, však to není moje. Ale uvědomme si, že ono to je všechno nás všech. Všechno se buduje za peníze z daní, které odvádíme. Proč je nám jedno, že na hřbitově se krade výzdoba z hrobů, proč je nám jedno, že v popelnících určených na odpad ze hřbitova se objevuje domovní odpad, proč děláme černé skládky, proč když už se podaří něco vybudovat, necháme to ničit, proč nám dnes vadí, že si máme uklidit kolem svého domu, když dřív jsme o tom vůbec nepřemýšleli a dělali to automaticky, proč bereme vodu z veřejných stojanů i přesto, že máme vodu zavedenou až do domu, proč nepřejdeme každý s nápadem, co by se mohlo v obci vybudovat, vylepšit a pomoci svému nápadu realizovat.

Mnohým z nás se nelíbí spousta věcí, proč ale nepřejdeme a neřekneme rovnou, co se nám nelíbí. Raději děláme klepy po dědině. Co se to s námi stalo? Dřív jsme dokázali to, co dnes v jiných obcích obdivujeme. Ať už je to divadlo, hasiči, chránili jsme přírodu, pomáhali jsme jeden druhému. Dokázali jsme se domluvit na jakékoliv akci, ale dnes dokážeme jen kritizovat.

Vím, že je pohodlnější ničeho si nevšímát, možná máme i strach, že se to obrátí proti nám. Taky je to tím, že si nechceme dělat nepřátele, protože říct pravdu do očí není snadné. Zkusme se semknout jako v jiných obcích a domluvit se, jak si život v Šakvicích zlepšit. Přestaňme sledovat jeden druhého, zameťme si před vlastním prahem a určitě se nám bude líp dýchat. Život je přece krásný a my si jej dokážeme znepríjemnit pomluvami a závistí. Pokud nezačneme každý u sebe, nikdy v Šakvicích nebude to, co se nám na jiných obcích tolik líbí.

Myslím, že za pokus by to stálo. Stačí se jen dívat kolem sebe a nebyť lhostejní ke všemu, co se netýká přímo naší osoby a rodiny.

-mar-

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Počet obyvatel v roce 2011 : 1352
Přistěhovalo se: 19 osob
Narodilo se: 9 dětí
Zemřelo: 6 občanů

Sňatky:
V období od 1.1. 2011 do 30. 7. 2011 bylo uzavřeno celkem 8 manželství.

POZVÁNKA ZA KULTUROU

13.11.2011 Kinorestaurant Šakvice - divadelní hra OKÉNKO- Ochoťnický divadelní spolek Kadet
3.12.2011 Kinorestaurant Šakvice- Vánoční koncert - dechová hudba Sokolka
17.12.2011 Sokolovna Šakvice - festival „Vítejte pod Pálavou“- FS Hanýsek ze Šakvic
26. 11. 2011 Sokolovna Šakvice - Koštování mladých vín

Šakvický zpravodaj č. 2 / 2011

vydavatel: obec Šakvice, reg. číslo periodika: MK ČR E 20162.

Redakční rada: Ivana Martinková, Zuzana Francová, Drahomíra Buchtová.

Vyšlo 30. 9. 2011, náklad 300 ks, cena: zdarma

Důležitá tel. čísla : 150 – HASIČI, 155 – PRVNÍ POMOC, 158 – POLICIE ČR